

hvor det svenske Lovforslag adskiller sig fra det danske og norske Lovforslag med Hensyn til Anvendelsen af Duplikater af Anvisninger; i øvrigt vil det blive en ensartet Lovgivning. — Ved Siden deraf findes der saa nogle særlige Bestemmelser, der kun have Interesse i det enkelte Rige, og det gælder for det danske Lovforslags Vedkommende for §§ 16, 17 og 18, hvortil der ikke findes noget tilsvarende i de andre Landes Lovgivning. Sagen er nemlig den, at her til Lands har Opfattelsen af den retslige Virkning, som Udstedelsen af Anvisningen fører med sig, været en anden end i de to andre Lande. Det Lovforslag, som blev udarbejdet i Justitsministeriet i Fjor, handlede om alle Anvisninger, der skulle betales ved Sigt, men Forhandlingen med de andre Riger har ført til, at man for at faa en ensartet Lovgivning har maattet indskrænke Lovforslaget til kun at gælde den Del af disse Sigtanvisninger, som gaar under Navnet Checks. Men for ikke at bryde med, hvad der hidtil har været Praksis her i Landet, har man foreslaaet Bestemmelserne i §§ 16 og 17, som omhandle de ved Sigt betalbare Anvisninger, der ikke henregnes til Checks. Heri foreslaas Bestemmelser, som ere stemmende med, hvad der tidligere gjaldt for Anvisninger, i væsentlige Henseender stemmende med Reglerne om Checks. Der er nogle enkelte positive Bestemmelser, som ikke kunne udvikles ad praktisk Vej, men som ere tagne fra de Regler, som skulle gælde om Checks efter de øvrige Paragraffer. Det vil altsaa lykkes ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, samtidig med at man faar en for de tre Riger ensartet Lovgivning, der paa dette Punkt vistnok har en meget stor Betydning for Omsætningen, her at faa en Lovgivning, der holder sig i det væsentlige i det hidtidige Spor og derved tillige at afhjælpe Manglen af positive Bestemmelser paa andre Omraader. — Uden for de for alle tre Riger fælles Bestemmelser kan der ogsaa i de enkelte Paragraffer for de forskellige Lande findes en enkelt Bestemmelse, som er særlig for det paagældende Lovforslag, og som har Betydning for det paagældende Land. Noogle saadanne findes ogsaa i det danske Forslag, og der skal jeg navnlig henviser til § 7, hvor det sidste Membreum om, hvad der skal anses for Bank eller Bankier, er en særlig Bestemmelse for Danmark. Der har ikke været Trang til noget tilsvarende i de andre Lande. Jeg fremhæver særlig dette, fordi man vil se, at der i en enkelt lille Bestemmelse her er foretaget en Forandring i det andet Ting. Det er den eneste Forandring, der er fore-

gennem det andet Ting. Jeg haaber, at Lovforslaget maa faa en lige saa god Behandling i dette Ting som i det andet Ting, saaledes at det maa kunne lykkes at gennemføre det i denne Samling. Foruden at de paagældende forretningsdrivende sætte megen Pris paa snart at faa det vedtaget, er det ogsaa et Ønske fra de to andre Riger, at man endnu i indeværende Aar maatte faa en fælles Lovgivning paa dette Omraade.

Rellemann: Jeg kan knytte til den højtærede Justitsministers Bemærkninger og faa min Ubefaling af Lovforslaget. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at dette Ting fremmer Sagen saa hurtig som muligt, og skønt det ikke foreligger til Behandling i dette Djeblit, maa det vel være mig tilladt at sige, at jeg vilde anse det for rigtigt, at man her fulgte det andet Tings Eksempel i den Retning, at der ikke nedfattes noget Udvalg i Landstinget, da et saadant Udvalgs Nedsættelse efter min Mening dels ikke behøves og dels ogsaa lettelig vilde kunne føre til, at Lovforslaget ikke opnaaede sin Hensigt. Det er jo nemlig saaledes, at der ikke kan gøres videre Forandringer i dette Lovforslag, naar man vil opnaa det Djemed, som det har, nemlig at tilvejebringe en Lovgivning om dette Anliggende, som i alle de praktisk vigtige Punkter ere ens i de 3 nordiske Lande. Jeg tror ikke, at en yderligere Prøvelse i Udvalg behøves, idet Sagen nemlig har været saa omhyggelig drøftet af de særlig sagkyndige paa den ene Side, og paa den anden Side angaar jo Lovforslaget Forhold, som ere meget lidt kendte af den øvrige Befolkning, og som det ikke ligger for dem, der ikke særlig befatte sig med den Slags Ting, at danne sig nogen Mening om. Lovforslaget har været Genstand for en meget omhyggelig Drøftelse af de særlig sagkyndige. Oprindeligt blev det jo, saaledes som den højtærede Justitsminister bemærkede, fremkaldt af et Andragende fra Betzelerere her i Kjøbenhavn og gif nærmest ud paa at opnaa Stempelfrihed for Checks, altsaa opnaa at almindeliggøre den Stempelfrihed, som Nationalbanken efter sin Otkroy og andre Banker efter særlig Bevilling fra Justitsministeriet nød. Finansministeriet, der først blev hørt over Sagen, erklærede, at man ikke havde noget imod at gaa til denne Stempelfrihed i Betragtning af den ringe Betydning, det havde for Statskassen. Men det fremhævedes fra Finansministeriets Side, at for at man kunde inklade sig herpaa, maatte man vide, hvad en Check var; saa maatte der gives en Definition derpaa; en nærmere Bestemmelse i Lovgivningen af, hvad der